

GUIÓ INTERVENCIÓ DEBAT D'INVESTIDURA.

Desembre de 2010.

0. Introducció.

Sra. presidenta,
Sr. president en funcions i membres del govern sortint
Srs. Diputats i diputades
Sr. Candidat a la Presidència de la Generalitat

En aquesta legislatura obrim una nova etapa, amb noves majories, i amb responsabilitats diferents de cadascuna de les formacions polítiques que avui estem al Parlament.

ICV-EUiA hem obtingut el suport de 230.000 ciutadans i ciutadanes. I tot i tenir un projecte consolidat el nostre principal objectiu a les darreres eleccions, fer que el parlament girés cap a l'esquerra, no ha reeixit.

Volem ser una veu seriosa, rigorosa, i a la vegada bel·ligerant davant qualsevol retrocés o retallada social en un context, espanyol i europeu, en el qual els esforços per superar la crisi només s'exigeixen als sectors més febles.

Serem també una veu del catalanisme d'esquerres, que vetllarà perquè la política catalana no reproduïxi un dels seus principals mals: l'excés de tacticisme i la manca d'unitat en la defensa de l'autogovern.

Sé que les eleccions donen un parlament molt plural, com la societat, i també un clar guanyador, CiU, amb un suport ampli, del 38% de l'electorat, 62 diputats, un suport substancialment superior al de fa ara 4 anys, però també un suport insuficient per governar en solitari, fins i tot, inferior al de la majoria de govern de la passada legislatura.

El seu suport prové d'un ampli espectre de l'electorat. Tant de la Catalunya interior com de la metropolitana.

Catalunya està passant per un moment molt difícil. La crisi econòmica i l'atur estan afectant de forma greu la societat catalana; la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut ha provocat una crisi institucional d'incert resultat. I hi ha una crisi de valors i de credibilitat en la política.

Per això espero que la nova etapa no sigui la d'un Govern que amb els vots de molts --els que ha rebut CiU- serveixi per fer polítiques a favor de molt pocs. I

li dic perquè en un moment com l'actual necessitem d'un govern amb sensibilitat social, amb rigor, amb transparència i respectant la pluralitat.

Tenim necessitat de diàleg amb la societat, amb tota, i em preocupa que per començar només sigui capaç de citar al Cercle d'Economia o al Col·legi de Metges, sense haver citat en la seva intervenció ni als treballadors ni als sindicats.

Sr Mas, en aquest mandat tindrem **una obsessió**: aconseguir una sortida justa de la crisi; **un objectiu**: millorar la qualitat i transparència de la vida política catalana; **i una proposta unitària**: un full de ruta nacional que sigui compartit, ambiciós i sense trampes.

1. La prioritat: una sortida justa i sostenible de la crisi.

I només demano que el seu Govern respongui al temps d'avui. És a dir, que davant d'aquesta crisi econòmica i el seu sigui un Govern amb sensibilitat social; en segon lloc que l'interès públic i general estigui per damunt dels interessos particulars i de la lògica del negoci; i en tercer lloc que no facin polítiques com si estiguéssim als anys 80 sinó situïn la modernització ambiental com un dels eixos de la modernització del país.

1.1 .Un Govern amb sensibilitat social

Ara més que mai ens cal sensibilitat social, perquè el moment es duríssim, i perquè a més les retallades socials continuen. Després de la congelació de les pensions, de les reduccions salarials, d'una reforma laboral que abaratia l'acomiadament, mesures impulsades pels Governos del PSOE, i que han comptat amb la seva complicitat, ara diuen que amb això no n'hi ha prou, i s'anuncia la dramàtica eliminació dels 426 euros, o l'absurda ampliació de l'edat de jubilació als 67 anys en un moment que més que ampliar els anys de treball el que s'ha de garantir és que hi hagi treball per a tots.

I és en aquest context on necessitem d'un Govern amb una sensibilitat social que de moment, en la seva intervenció, no l'hem trobat.

I li diré perquè. Vostè ha dit que no hi haurà més diners ni per polítiques socials, educatives o de salut, fins que no es reactivi l'economia. Però en canvi si que hi ha recursos perquè una persona que hereta dos milions d'euros o perquè una persona que té una mútua es pugui desgravar.

Vostè deia; d'on no hi ha no en raja. Però no és veritat, amb el seu Govern vostè fa que només ragi per alguns.

Avui l'impost de successions ja no afecta ni a classes mitges ni treballadors i treballadores, però si tira endavant aquesta proposta es deixaran de recaptar entre 300 i 350 milions d'euros.

Com és possible dir que cal austeritat, que cal retallar el dèficit, però al mateix temps eliminar ingressos suprimint la pujada de l'IRPF o l'impost de successions o amb desgravacions fiscals a les mútues?. Això no és coherent ni rigorós.

Però a més vostès estan enviant un missatge polític molt clar a la societat: l'esforç per sortir de la crisi no recaurà en les rendes mitges-altes, només en les classes populars i treballadores.

No es tracta només que els que tenen talent i els més preparats es posin al servei del país. Avui necessitem que qui més té també aporti més. Senyor Mas no hi ha justícia social sense una fiscalitat justa, no hi ha sortida de la crisi sense la implicació i l'esforç de tots els sectors socials.

La inversió social és la millor de les inversions per estar preparats pel futur.

I precisament per això li faig una proposta molt concreta. Difícilment ens posarem d'acord amb l'impost de successions. Però on si que podríem trobar l'acord, si a vostès i a nosaltres ens guia la sensibilitat social, és que en l'ordre de prioritats el primer sigui estar al costat de qui més pateix. Per això li proposo que mentre duri la crisi destinem els entre 300 i 350 milions d'euros que deixaríem d'ingressar si s'eliminés l'impost de successions per grans herències a les famílies que deixaran de rebre els 426 euros i que es poden trobar en les més absolutes de les misèries.

Si em diu que no em confirmarà la pitjor de les meves temences; un Govern que amb els vots de molts pot fer polítiques per molt pocs, d'un Govern que en matèria econòmica fa més ideologisme conservador que polítiques per l'equitat.

Segona proposta. **Lluita contra el fracàs escolar.**

Vostè ha dit que vol lluitar contra el fracàs escolar i com vostè sap el principal motiu de fracàs escolar és l'origen social de l'alumnat.

Per això vull un Govern amb sensibilitat social que combati tot tipus de segregació, per raó de l'origen o de classe. I això vol dir que el desplegament de la llei d'educació es faci garantint la igualtat de drets i deures de tots es centres sustentats amb diners públics.

Serem bel·ligerants davant de tota política que incrementi les desigualtats i la segregació per raó de classe social o d'origen.

Serem bel·ligerants amb tot intent d'afebliment de l'educació pública i d'aprofundiment de la dualització entre l'escola pública i la concertada.

Tercera proposta. **Li demano sensibilitat social per estar al costat de la gent hipotecada.**

I per tant que la primera proposta que surti del Parlament adreçada al congrés dels Diputats sigui una proposta per modificar la legislació hipotecària i fer que quan el banc es vol quedar el pis, a més no ofegui de per vida a les famílies pagant la hipoteca d'una pis que ja no tenen.

En els propers anys 160.000 famílies es poden quedar no només al carrer, sinó al carrer i amb el sou embargat de per vida, amb uns bancs que es quedaran els seus pisos pel 40% del bé hipotecat. La moció que el Grup de CiU al Congrés va aprovar amb el PSOE fa uns dies és absolutament insuficient i no resolt el problema. I li demanem anar més enllà com des d'ICV-EuIA sempre hem demanat, sent aquesta la primera proposta que surti del Parlament cap a les Corts Generals.

Senyor Mas, no creiem que sigui una forma d'aixecar Catalunya el confiar que l'accés a un habitatge digne vindrà del mercat privat i del sector financer o el deixar via lliure a l'especulació immobiliària. Cal mantenir i incrementar les polítiques d'habitatge públic de lloguer i les ajudes al pagament de lloguers i hipoteques, així com el foment de la rehabilitació i els programes de millora integral dels barris.

Quarta proposta. **Li demano que sigui un Govern amb sensibilitat social que expressi un compromís concret i ferm de mantenir i ampliar els convenis i transferències als ajuntaments de per atendre els serveis assistencials de tota mena,** especialment en l'àmbit de l'educació, la formació, les escoles bressol, les beques menjador i similars. Avui els ajuntaments són la primera trinxera de les demandes socials de milers ciutadans desesperats.

I per últim, li demano un **Govern amb sensibilitat social i que no es deixi endur pel populisme.**

Sent conscients que en un moment complex són els barris de la gent més humil on es pateix més la crisi. I que hi ha barris que han canviat en tan sols una dècada de forma radical. Fins i tot que pot haver escenaris de potencial conflicte.

Però a la vegada, hi ha límits que no els podem superar. No es pot tolerar que campanya electoral rere campanya electoral s'acusi les persones d'origen immigrant de tots els mals. Què la immigració sigui una eina electoral per recollir vots, encara que això vagi precedit de la sembra d'odi arreu del país, i especialment a determinats barris.

Sé que en matèria d'immigració no estarem d'acord amb tot, però la meva primera demanda es que no es deixi endur pel populisme, sent bel·ligerant davant de qualsevol pretensió de dividir el país en funció de les comunitats d'origen. Tenim nous instruments, i ens juguem massa. Catalunya ha canviat, però més que mai hem de garantir que som un sol poble.

1.2 Un país de gent més lliure

Li demano no només que fem un país amb un Govern amb tota la sensibilitat social sinó un país de gent més lliure, i li dic perquè vostè sovint parla de llibertat, de fer un país més lliure.

Jo no vull un model on la llibertat d'uns fa menys lliures a la immensa majoria. Per això li demano, com a segon compromís, després de la sensibilitat social, que les polítiques públiques d'aquest país passin per la defensa de l'interès públic i no el particular o el privat.

La suposada llibertat d'elecció d'uns, dels que tenen més diners, es converteix en l'accés a pitjors serveis educatius, sanitaris o socials per la majoria.

L'exemple el tenim als EEUU: alguns creuen que una societat és més lliure si tu et pagues la teva salut i després tens desgravacions. És una llibertat ben curiosa, perquè la lògica privada acaba encarint el sistema i exclouent a milers de persones de l'accés a la salut.

I l'emplaço a la defensa de l'interès públic en sectors tan concrets com la salut, un sector on la lògica no pot ser la del negoci. Li dic perquè molt em temo que la política de salut es pot acabar fent des de la lògica (i potser el lideratge) de la

patronal hospitalària per davant de la defensa d'un model públic de salut. I l'exemple el tenim amb les desgravacions que proposen per accedir a una mútua, redueixen els recursos públics i empenyen les classes mitges fora del sector públic.

Li demano per tant que no desvirtuï el concepte de llibertat. Hi ha qui entén que un país amb més llibertat és el que disposa de menys administració i on la lògica sigui la privada i individual. Aquí la pregunta és senzilla: a qui fa més lliure una administració prima, potser esquifida, sense recursos ni instruments per fer polítiques socials, que cedeix la política d'aigua o la d'habitatge a la lògica del negoci per davant dels drets?

1.3 Un país modern.

La tercera demanda, que siguem un país de segle XXI i no de segle passat. Un país que sap que els temps han canviat, que estem a les portes d'una crisi energètica perquè així ho acredita l'Agència Internacional de l'Energia, i que som un país petit, que no el podem trinxar ni hipotecar de per vida.

Volem ser un d'aquells països d'avui que entenen que no hi ha futur sense més medi ambient, que no és possible canviar el model productiu ni es pot crear nova ocupació sense l'impuls de la modernització ecològica del país.

Però li dic amb escepticisme. Mentre a Europa entenen des de Govern de centre-dreta com l'alemany que cal un Ministeri per impulsar un sector de futur com el de l'economia verda, vostès ja han anunciat que supeditaran les polítiques ambientals a les del ciment i parlen que la defensa del medi ambient com un llast per l'economia.

Li posaré alguns exemples:

- a. Un Govern modern i avançat és el que entén que en un país de la mediterrània s'ha de fer una gestió de l'aigua basada en l'estalvi i l'eficiència, i en el manteniment de cabals d'aigua suficients, amb l'ús puntual d'infraestructures com les dessalinitzadores, i entenen que en recursos com l'aigua cal una gestió pública.

I vostè em ve amb el discurs antic que cal anar a buscar aigua allà on hi ha excedents. El model que comença per Roina i acaba dient, com deien el Govern valencià que no pot ser que l'aigua de l'Ebre es tiri al mar.

- b. Un país modern és aquell que fa del tractament dels residus, de la seva reducció, del reciclatge, del seu tractament una oportunitat. No només

fem un tractament del 37% del residus (a Espanya estan al 18%), d'aquesta manera hem aconseguit que a Catalunya hi hagi empreses líders del sector. En canvi, el que és antic és tornar a la lògica del grans abocadors i de les grans incineradores.

- c. Un país amb futur és aquell que fa del canvi de model energètic, de l'estalvi i l'eficiència una palanca per generar ocupació ara i avançar-se a la propera crisi, que serà l'energètica. I un país antic és aquell que creu que el futur no només passa per ser el territori més nuclearitzat de l'estat sinó a més tenir tots els residus radioactius de l'Estat. Per cert m'agradaria que avui mateix es comprometés en la seva negativa a el cementiri nuclear vingui a parar a Ascó.
- d. Un país modern és aquell que aposta pel ferrocarril tal i com vam incorporar al Pacte Nacional d'Infraestructures, i el que és antic és parlar de trens però només executar carreteres, autovies i autopistes, malgrat saber que això ens porta –inevitablement – a ser més dependents energèticament, més ineficients econòmicament i a patir més congestions, més contaminació i més sinistralitat

En canvi, el que es antic es fer que el medi ambient es supediti a les polítiques d'infraestructures o que la defensa del territori i del medi natural es supediti al servei de la gran agroindústria que acaba per empobrir al pagès.

Un país sensat i que s'homologa al que fan les grans capitals europees és aquell que redueix el nombre de morts i la contaminació amb la reducció de la velocitat en els accessos a la nostra capital, i una política antiga és per exemple el que fan a Madrid, una qualitat de l'aire desastrosa i cap política eficaç en la gestió del trànsit. Per això m'agradaria que concretés com pensar flexibilitzar la mesura dels 80.

Un país capdavanter és el que fa de la lluita contra el canvi climàtic una prioritat i una oportunitat, com estan fent, per cert, moltes de les principals empreses del món que reclamen incrementar els objectius de reducció de CO2.

Avui tots els caps de Govern situen com a prioritat la lluita del canvi climàtic. I vostè s'ha referit de forma tangencial. Per això li proposem un Pacte Nacional pel Clima.

Estic d'acord, l'ecologisme del fer, per això li he fet totes aquestes propostes. I li demano que concreti el poc que ha parlat de medi ambient explicant que entén vostè per fiscalitat verda.

Davant d'aquestes disjuntives, quina és la seva opció Sr. Mas? Malauradament, pel que hem sentit aquest matí, tenim ja indicis suficients per saber que el nou Govern subordinarà el medi ambient a la vella lògica, deixant-li un paper marginal.

2. Una legislatura per la millora de qualitat de la democràcia.

Més enllà de la crisi econòmica i social, crec que el segon dels reptes que se situa és la necessitat de recuperar la política. A la societat hi ha un fort debat sobre la qualitat de la democràcia. És cert que el context no acompanya, en un moment on sembla que la política amb majúscules, que l'orientació econòmica, la marca més els interessos dels mercats que no pas els programes de govern amb què les forces polítiques concorren a les eleccions.

Però precisament per aquest context necessitem fer de la transparència, de la lluita contra la corrupció, de l'aprofundiment democràtic una de les màximes d'aquesta legislatura.

Per això li demano, no només que aparqui els seus silencis davant de casos de corrupció, sino que s'impliqui, amb la resta del Parlament amb una proposta d'aprofundiment democràtic.

És en aquest compromís on hem de garantir algunes de les conquestes dels darrers anys. Des de l'oficina antifrau, a la garantia de criteris professionals en el treball dels mitjans de la CCRTV (TV3 i Catalunya Ràdio). Un país sense uns mitjans públics, potents i independents és un país que s'empobreix i que difícilment podrà entendre la complexitat.

I aquesta és la responsabilitat del nou Govern, no caure en cap temptació de restauració dels vells esquemes en els que sota qualsevol excusa – i les excuses poden ser des de l'austeritat, o la cessió de protagonisme a la privada – es fa que els mitjans públics perdin pluralitat.

En segon lloc, per l'aprofundiment democràtic hem de consolidar allò que ha fet que aquest país sigui més ric i més savi: les polítiques per la recuperació de la memòria democràtica en són un bon exemple. Per primer cop en molts anys hi ha hagut una explicació del que va ser la lluita antifranquista, posant dignitat a fosses i espais de la repressió, amb una política que ens ha homologat a les

millors experiències europees. Per cert, senyor Mas, que pensa fer amb el memorial democràtic?

En tercer lloc. **Més democràcia també vol dir més transparència.** I vol dir una administració que adquireix prestigi a partir d'un funcionament més transparent. I és aquí on tenim un dels reptes principals. Tenim l'oportunitat de fer que la nostra política tingui les parets de vidre. I un país que vols ser modèlic ho ha de ser en tot. També amb les relacions de la política amb la societat i amb els interessos existents.

Així, podem fer que al igual que succeeix en les democràcies més avançades, aquí se sàpiga com i amb qui es relacionen els *lobbies* de poder. Sense satanitzar a ningú, però reconeixent que en la política es defensen interessos, a vegades complementaris i altres contraposats. Interessos de treballadors, de petita i mitjana empresa, de les entitats financeres o de les concessionàries de les autopistes.

Si en la darrera enquesta del CEO la corrupció apareixia com una font de preocupació de la ciutadania la resposta no pot ser mirar cap a una altra banda. Per això proposarem la creació d'una ponència conjunta que ens permeti articular totes les mesures possibles per la transparència i contra la corrupció, sent aquest ponència conjunta una de les primeres iniciatives del nou Parlament.

I finalment, en aquest apartat no em puc estar de dir-ho. Les polítiques de seguretat estan avui més ben valorades que fa quatre anys. I exemples com les càmeres a les comissàries han fet guanyar prestigi a nivell nacional i internacional al cos dels Mossos d'Esquadra, evitant falses denúncies i situacions puntuals de maltractaments. Per això no entenc que el que vulgui suprimir és un Codi d'Ètica, que tenen altres policies europees, que es recomanació de la UE, i que com ha passat amb les càmeres, acabaria per donar major prestigi al Cos del Mossos.

3. Voluntat d'acord per fer avançar l'autogovern.

La darrera de les reflexions que voldria introduir és una reflexió nacional.

La Sentència del Constitucional és una sentència que trenca el pacte Constitucional. Per obra del TC a la Constitució ja no hi té cabuda la singularitat catalana. I de la Constitució ja no se'n pot fer una lectura federal.

Però tot i així, a Madrid tant el PSOE com el PP estan convençuts que després d'una de les mobilitzacions més importants dels darrers anys, ens podem trobar

que cadascú vagi a la seva, i que basculem del tot o res, al tot continua igual, per al final conformar-nos amb el regat curt, és a dir, amb el peix al cove.

A ICV-EUiA estem convençuts que no sortirem d'aquesta crisi sense unitat. Una unitat que combini ambició i a la vegada voluntat d'avançar des de la cohesió nacional del país.

La unitat és la condició fonamental per l'avenç de qualsevol proposta nacional. Evitant qualsevol divisió per raó de llengua, origen o sentiment identitari.

El clam de la manifestació del 10 de juliol va ser som una nació nosaltres decidim, i el mínim comú denominador va ser: no acceptar els límits i les retallades de la sentència del TC

Des d'ICV-EuiA hem fet una proposta de reforma constitucional, d'un federalisme plurinacional. I estem disposats a escoltar. CiU ho ha fiat tot al concert econòmic.

Sabem que tenim un model de finançament indubtablement millor que el que teníem. Però estem disposats a parlar de tot, però des de la claredat. Sabent del moment complex en el que ens trobem. La seva proposta té mancances i és parcial. No serem nosaltres qui li digui que la proposta és inconstitucional, però vostè i jo sabem que l'actual TC la qualificaria d'inconstitucional.

Ara el nou Govern ha d'explicar com aconseguir-ho i demostrar que no era una simple argúcia electoral.

La relació entre Catalunya i Espanya no es soluciona només amb una proposta fiscal. El problema de fons és la manca de reconeixement nacional de Catalunya i de les nostres legítimes aspiracions a més autogovern.

En aquest moment cal unitat, cohesió i no renunciar a cap dels elements de l'Estatut de 2006, i per això nosaltres ens reafirmem en la necessitat d'acordar un pla amb tots els mecanismes polítics i jurídics per trencar els límits i les retallades de la sentència del TC a l'autogovern.

Proposem que una comissió parlamentària, formada per experts i representants dels Grups Parlamentaris estudiï totes les possibles fórmules per superar la crisi constitucional provocada per la sentència del TC, inclosa la reforma de la CE en un sentit federal.

Una proposta que va en la línia de la comissió per la millora de l'autogovern creada durant la legislatura 1999-2003.

Pensem que no es tracta de tornar al peix al cove, ara amb un millor finançament sinó de plantejar un horitzó nacional ambiciós que pugui ser compartit per la majoria diversa de la societat catalana i d'aquest parlament.

Conclusió

Avui, després d'haver-lo escoltat, no he vist en la seva intervenció una proposta d'un país modern que veu en el medi ambient una palanca de la que sortir de la crisi. És més, he vist, en el seu afany per supeditar l'ecologia a la lògica del ciment una visió antiga i del segle passat.

Avui hem pogut constatar que vostè abans que mantenir o ampliar drets socials prioritza que qui hereta dos milions d'euros deixi de pagar impostos. Amb el vot de molts s'acaba defensant, en primer terme, els interessos de molts pocs.

Avui no he vist que el candidat a la Presidència de la Generalitat sigui capaç de liderar, potser ni tan sols d'acompanyar, una proposta de regeneració democràtica, d'una política amb les parets de vidre, que davant d'un cas de corrupció no s'amaga sino que l'afronta donant totes les explicacions i des de l'absoluta transparència.

I per això constato, entre vostès i nosaltres hi ha dos models de societat, i que per tant ens confrontarem en tot allò que suposi una renúncia o un pas enrere en matèria de polítiques social.

Constato també el seu anacronisme en les polítiques ambientals.

De la mateixa manera li dic, que té la nostra ma estesa per respondre davant del desafiament que representa la sentència de l'Estatut, amb ambició nacional i cohesió de país.

Com tothom, nosaltres defensem uns determinats interessos i una manera d'entendre Catalunya. Uns interessos socials que seran els de la majoria, els dels treballadors i les treballadores, el de moltes classes mitjanes, i el del conjunt de les classes populars.

Per tots aquests motius el vot d'ICV-EUiA, d'aquesta esquerra verda nacional serà negatiu.